Journal of Intellect Education (IEJ), Volume 5, No.5
(September – October 2026) ISSN: 2822-0218 (Online)

The Development of English Listening and Speaking Skills in Early Childhood Through a Genre-Based Learning Approach Using English Storytelling

Kanok-orn Jantasang [1*], Suwisa Jaratsakmollapong [2], & Sarit Srikhao [3]

1 *Faculty of Education, Nakhon Phanom University, Thailand*
2 *Faculty of Education, Nakhon Phanom University, Thailand*
3 *Faculty of Education, Nakhon Phanom University, Thailand*
* *Corresponding author. E-mail: 676150710025@npu.ac.th*

Abstract

Developing English listening and speaking skills in early childhood is critical for strengthening children's foundational language and communication competencies. Engaging in learning activities through English storytelling, combined with a genre-based pedagogical approach, offers meaningful educational experiences appropriate for preschool children. This research aimed to: (1) enhance preschool children's English listening skills through genre-based learning activities utilizing English storytelling, (2) improve preschool children's English-speaking skills through such activities, and (3) evaluate preschool children's satisfaction with the learning activities. The sample comprised 15 Level 3 kindergarten students selected through cluster random sampling. Research instruments included lesson plans employing English storytelling, assessment forms for English listening and speaking abilities, and a questionnaire to measure student satisfaction. Statistical analysis used means, standard deviations, and the dependent-samples t-test. The findings revealed that: (1) preschool children's English listening abilities significantly improved after participation in the learning activities, with pre-instruction mean scores at a moderate level and post-instruction mean scores at a good level; (2) preschool children's English speaking abilities also significantly improved, with pre-instruction mean scores indicating a need for improvement and post-instruction mean scores at a good level; and (3) preschool children reported the highest level of satisfaction with the genre-based learning activities featuring English storytelling. These findings suggest that genre-based learning activities through English storytelling effectively enhance preschool children's English listening and speaking skills while promoting positive learning experiences.

Keywords: Genre-based Learning, English Storytelling, English Listening and Speaking Skills, Preschool Children

Received: 2026-05-01; Revised: 2026-06-14; Accepted: 2026-06-14 **ISSN: 2822-0218 (Online)**

การพัฒนาความสามารถการฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยด้วยการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐาน ผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ

กนกอร จันทะแสง[1*], สุวิสาข์ จรัสกมลพงศ์[2], และสฤษดิ์ ศรีขาว[3]

1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

** Corresponding author. E-mail: 676150710025@npu.ac.th*

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในเด็กปฐมวัยมีความสำคัญต่อการวางรากฐานด้านภาษาและการสื่อสาร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเล่านิทานภาษาอังกฤษร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานจึงเป็นแนวทางที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความหมายและสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจของเด็กที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเล่านิทานภาษาอังกฤษ แบบประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ในระดับดี สูงกว่าก่อนเรียนซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนอยู่ในระดับดี สูงกว่าก่อนเรียนซึ่งอยู่ในระดับควรปรับปรุง นอกจากนี้ เด็กปฐมวัยยังมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อค้นพบสำคัญของการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐาน, การเล่านิทานภาษาอังกฤษ, การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ, เด็กปฐมวัย

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการติดต่อสื่อสารในระดับนานาชาติ ทั้งด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการเข้าถึงองค์ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ทั่วโลก ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจึงเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และปรับตัวในสังคมยุคปัจจุบันที่มีความเชื่อมโยงกันมากขึ้น หลายประเทศ

จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนตั้งแต่ระดับปฐมวัย เนื่องจากเป็นช่วงวัยที่เด็กสามารถเรียนรู้ภาษาใหม่ผ่านการฟัง การสังเกต และการเลียนแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากได้รับประสบการณ์ทางภาษาอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง จะช่วยวางรากฐานด้านการสื่อสารและการเรียนรู้ภาษาในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Ministry of Education, 2017)

ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาในเด็กปฐมวัย เนื่องจากเป็นทักษะที่ช่วยให้เด็กสามารถสื่อสารและใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้ อย่างไรก็ตาม การจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในชั้นเรียนปฐมวัยบางครั้งยังมุ่งเน้นการจดจำคำศัพท์หรือการทำแบบฝึกหัดมากกว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ส่งผลให้เด็กบางส่วนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะด้านการฟังและการพูด ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนผ่านกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Littlewood, 2007)

แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) เป็นแนวทางที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย ผู้เรียนจะได้ทำความเข้าใจรูปแบบภาษา โครงสร้างเรื่อง และลักษณะการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้สามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างเหมาะสม (Hyland, 2007) ขณะเดียวกัน การเล่านิทานภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เนื่องจากนิทานมีเรื่องราว ตัวละคร และเหตุการณ์ที่ช่วยกระตุ้นความสนใจ ส่งเสริมจินตนาการ และเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ภาษา (Isbell et al., 2004)

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า การใช้กิจกรรมการเล่านิทานสามารถช่วยพัฒนาทักษะด้านภาษาและการสื่อสารของเด็กปฐมวัยได้ โดยเฉพาะเมื่อเด็กได้ฟัง ตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา เด็กจะสามารถเรียนรู้คำศัพท์และรูปแบบประโยคได้อย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น (Morrow, 2005; Wright, 2013)

แม้ว่าจะมีงานวิจัยที่ศึกษาการใช้การเล่านิทานภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย และรายงานผลว่าช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง การพูด และการสื่อสารของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การศึกษาส่วนใหญ่ดำเนินการในบริบทของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านพื้นที่ กลุ่มตัวอย่าง และรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้น ผลการวิจัยที่ได้รับอาจแตกต่างกันตามบริบทของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมทางการศึกษา นอกจากนี้ ยังพบว่าการศึกษาที่บูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานร่วมกับการเล่านิทานภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยในบริบทของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองนครพนม (ยงใจยุทธ) ยังมีอยู่อย่างจำกัด จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

จากการสังเกตการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในชั้นเรียนปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองนครพนม (ยงใจยุทธ) พบว่า เด็กบางส่วนยังมีข้อจำกัดในการใช้ภาษาอังกฤษ สามารถจดจำคำศัพท์ได้เพียงบางส่วน แต่ยังไม่กล้าใช้ภาษาในการสื่อสารเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน อีกทั้งบางคนยังมีความยากลำบากในการทำความเข้าใจคำสั่งภาษาอังกฤษง่าย ๆ และการตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษ สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็น

ถึงความจำเป็นในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย และเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษผ่านการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานร่วมกับการเล่านิทานภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมตามวัย และเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยได้หรือไม่ อย่างไร
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยได้หรือไม่ อย่างไร
3. เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมเล่านิทานที่ออกแบบตามแนวคิดอรรถฐาน
2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้เรื่องเล่าเป็นสื่อกลาง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทาน มีความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ยึดแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยของกระทรวงศึกษาธิการ (2560) และงานวิจัยของ Handayani (2024) ซึ่งกล่าวถึงการใช้การเล่านิทานเป็นสื่อในการส่งเสริมทักษะทาง

ภาษาและการสื่อสารของเด็กปฐมวัย เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย โดยกำหนดองค์ประกอบสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ การฟังเรื่องราว การเรียนรู้คำศัพท์จากบริบท การมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม การแสดงบทบาทสมมติ และการสื่อสารผ่านการเล่าเรื่อง ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเหมาะสมตามวัย

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ (Genre-Based Learning Through English Storytelling) จึงเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้เด็กเรียนรู้ภาษาในบริบทของเรื่องราวผ่านนิทานภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้ฟัง พูด โต้ตอบ และแสดงออกทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้กิจกรรมสำคัญ ได้แก่ การฟังนิทาน การเรียนรู้คำศัพท์ การตอบคำถาม การแสดงบทบาทสมมติ และการเล่าเรื่อง

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้และค่อย ๆ พัฒนาความสามารถของผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ (Hyland, 2007)

1. Building Knowledge of the Field (BKOF) เป็นขั้นสร้างความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน โดยครูเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน แนะนำคำศัพท์สำคัญ และเตรียมความพร้อมด้านเนื้อหา

2. Modelling of Text (MOT) เป็นขั้นนำเสนอตัวอย่างภาษา โดยผู้เรียนเรียนรู้ลักษณะของภาษา โครงสร้างเรื่อง และรูปแบบการสื่อสารจากเรื่องราวหรือนิทานที่ครูนำเสนอ

3. Joint Construction of Text (JCOT) เป็นขั้นที่ครูและผู้เรียนร่วมกันสร้างความเข้าใจและใช้ภาษาร่วมกัน ผ่านกิจกรรมการตอบคำถาม การสนทนา และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

4. Independent Construction of Text (ICOT) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ด้วยตนเอง โดยแสดงออกผ่านการเล่าเรื่อง การสื่อสาร หรือการแสดงบทบาทสมมติจากสถานการณ์ที่กำหนด

อย่างไรก็ตาม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานมาบูรณาการร่วมกับการเล่านิทานภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กปฐมวัยได้ฟังนิทาน เรียนรู้คำศัพท์จากบริบท ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหา และแสดงบทบาทสมมติตามตัวละครในเรื่อง เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นลำดับขั้นและเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัยภายใต้นิยามปฏิบัติการ ดังนี้

1. การฟังนิทาน (Story Listening) หมายถึง การที่เด็กปฐมวัยรับฟังเรื่องราวจากนิทานภาษาอังกฤษผ่านการอ่านหรือการเล่าเรื่องของครู เพื่อส่งเสริมการรับรู้เสียง คำศัพท์ และความเข้าใจความหมายของภาษาในบริบทที่เหมาะสมกับวัย

2. การเรียนรู้คำศัพท์จากบริบท (Vocabulary Learning Through Context) หมายถึง การที่เด็กเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากเหตุการณ์ ตัวละคร และสถานการณ์ภายในนิทาน ซึ่งช่วยให้เด็กสามารถเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์กับประสบการณ์และจดจำภาษาได้ดีขึ้น

3. การตอบคำถามและการมีส่วนร่วม (Questioning and Participation) หมายถึง การเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น และโต้ตอบระหว่างกิจกรรม เพื่อกระตุ้นการคิด การใช้ภาษา และการกล้าแสดงออก

4. การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) หมายถึง การที่เด็กได้แสดงบทบาทของตัวละครในนิทานผ่านการพูดและการแสดงออก ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร ความมั่นใจ และการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ

แนวคิดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย (English Listening and Speaking Ability of Early Childhood Children) เป็นความสามารถของเด็กปฐมวัยในการรับรู้ เข้าใจ และใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารอย่างเหมาะสมตามวัย ผ่านการฟังคำศัพท์ ประโยค และเรื่องราว ตลอดจนสามารถตอบสนองและสื่อสารด้วยการพูดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ และความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1. ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ (English Listening Ability) หมายถึง ความสามารถของเด็กในการฟังและเข้าใจคำศัพท์ ประโยค หรือเรื่องราวภาษาอังกฤษ รวมถึงการสามารถปฏิบัติตามคำสั่งและตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยินได้อย่างเหมาะสม

2. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ (English Speaking Ability) หมายถึง ความสามารถของเด็กในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร ถ่ายทอดความคิด และแสดงออกผ่านคำศัพท์หรือประโยคง่าย ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามวัย

ดังนั้น องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ จึงประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐาน ได้แก่ การสร้างความรู้พื้นฐาน (Building Knowledge of the Field: BKOF) การศึกษาตัวแบบภาษา (Modelling of Text: MOT) การสร้างความเข้าใจร่วมกัน (Joint Construction of Text: JCOT) และการใช้ภาษาอย่างอิสระ (Independent Construction of Text: ICOT) ซึ่งดำเนินผ่านกิจกรรมการฟังนิทาน การเรียนรู้คำศัพท์จากบริบท การตอบคำถามและการมีส่วนร่วม การแสดงบทบาทสมมติ และการเล่าเรื่อง

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยกำหนดให้การจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรต้น (Independent Variable) ที่คาดว่าจะส่งผลต่อความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นตัวแปรตาม (Dependent Variables) โดยความสามารถด้านการฟังเป็นพื้นฐานสำคัญที่สนับสนุนการพัฒนาความสามารถด้านการพูด เด็กที่ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านนิทานภาษาอังกฤษและกิจกรรมที่สอดคล้องกับพัฒนาการ จะสามารถพัฒนาการรับรู้ภาษา การใช้คำศัพท์ และการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมตามวัย ผู้วิ จัยจึงสังเคราะห์แนวคิดดังกล่าวเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ

ที่มา ผู้วิจัยสังเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษและความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย

หมายเหตุ : ภาพนี้สร้างขึ้นโดยใช้คำสั่ง “กรอบแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย” โดย OpenAI, 13 มิถุนายน 2026, ChatGPT (https://chat.openai.com/)

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Research) แบบแผนการวิจัยกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest–Posttest Design) โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองนครพนม (ยงใจยุทธ) จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 30 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เนื่องจากนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีจำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 30 คน ผู้วิจัยดำเนินการจับสลากเลือกห้องเรียน

จำนวน 1 ห้อง จากทั้งหมด 2 ห้องเรียน และใช้นักเรียนทั้งหมดในห้องเรียนที่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ จำนวน 8 แผน ใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมรวม 16 ชั่วโมง

2. แบบประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย เป็นแบบประเมินที่ใช้วัดความสามารถในการฟังและความเข้าใจภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย โดยประเมินจากการฟังคำศัพท์ ประโยค และเรื่องราวภาษาอังกฤษ รวมถึงความสามารถในการตอบสนองต่อคำสั่งหรือคำถามที่กำหนด เกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบหรือปฏิบัติได้ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน และตอบหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ให้ 0 คะแนน จากนั้นนำคะแนนรวมมาแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย เป็นแบบประเมินที่ใช้วัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของเด็กปฐมวัย โดยพิจารณาจากการออกเสียง การใช้คำศัพท์ และการตอบคำถามหรือสื่อสารด้วยประโยคง่าย ๆ ตามวัย เกณฑ์การให้คะแนน คือ พูดหรือสื่อสารได้ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน และพูดหรือสื่อสารไม่ถูกต้อง ให้ 0 คะแนน จากนั้นนำคะแนนรวมมาแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด

4. แบบประเมินความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นแบบประเมินมาตรประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 5 ข้อ โดยกำหนดระดับคะแนน ดงนี้ พึงพอใจมากที่สุด ให้ 5 คะแนน พึงพอใจมาก ให้ 4 คะแนน พึงพอใจปานกลาง ให้ 3 คะแนน พึงพอใจน้อย ให้ 2 คะแนน และพึงพอใจน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน การแปลผลค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวิจัย จากนั้นนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา และรูปแบบ ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผลการตรวจสอบพบว่าเครื่องมือทุกฉบับมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่าเครื่องมือมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและสามารถนำไปใช้ได้

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และวิเคราะห์ค่า

ความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 แสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง และสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ The Wind and The Sun, The Lion and The Mouse, The Goose with The Golden Egg และ The Farmer and The Snake หลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) และประเมินความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน (Dependent Samples t-test)
2. เปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน (Dependent Samples t-test)
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษ พบว่า หลังการจัดกิจกรรม เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
ก่อนเรียน	15	20	8.73	1.98	12.45*	14	.000
หลังเรียน	15	20	16.27	1.67			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.73 คะแนน (SD = 1.98) อยู่ในระดับปานกลาง และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.27 คะแนน (SD = 1.67) อยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าวสามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยได้

2. ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
ก่อนเรียน	15	20	7.93	2.15	14.82*	14	.000
หลังเรียน	15	20	16.80	1.52			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.93 คะแนน (SD = 2.15) อยู่ในระดับควรปรับปรุง และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.80 คะแนน (SD = 1.52) อยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าวสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยได้

3. ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	เด็กมีความสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ	4.73	0.46	มากที่สุด
2	เด็กให้ความสนใจและตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.49	มากที่สุด
3	เด็กมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอน	4.53	0.52	มากที่สุด
4	เด็กมีความมั่นใจในการฟังและพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.40	0.63	มาก
5	เด็กสามารถร่วมกิจกรรมและกล้าแสดงออกระหว่างเรียนได้อย่างเหมาะสม	4.53	0.52	มากที่สุด
รวม		4.57	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เด็กมีความสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ เด็กให้ความสนใจและตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เด็กมีความมั่นใจในการฟังและพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นได้ ทั้งนี้ทุกรายการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าเด็กปฐมวัยมีความรู้สึกเชิงบวกและให้การตอบรับต่อกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างดี

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยโดยใช้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านนิทานภาษาอังกฤษ สามารถอภิปรายผลตามประเด็นสำคัญของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพบว่า หลังการจัดกิจกรรม เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษสามารถช่วยพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านบริบทของเรื่องราว ทำให้เด็กสามารถเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์และประโยคกับสถานการณ์ในนิทาน ส่งผลให้เกิดความเข้าใจภาษาและพัฒนาทักษะการฟังได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ อาจเนื่องมาจากนิทานเป็นสื่อที่มีเนื้อหาใกล้ตัว มีภาพประกอบ และมีลำดับเหตุการณ์ที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของเด็ก เด็กจึงสามารถเชื่อมโยงคำศัพท์กับสถานการณ์และจดจำความหมายของภาษาได้ง่ายขึ้น อีกทั้งการฟังเรื่องราวซ้ำอย่างต่อเนื่องยังช่วยให้เด็กเกิดความคุ้นเคยกับสำเนียง จังหวะ และรูปแบบของภาษาอังกฤษ ส่งผลให้เด็กสามารถจับใจความและตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยินได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Piaget (1936) ที่อธิบายว่า เด็กเรียนรู้และพัฒนาความเข้าใจผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ที่เด็กสามารถเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของตนเอง การจัดกิจกรรมผ่านนิทานจึงเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่เป็นรูปธรรม มีภาพ

และเหตุการณ์ประกอบ ทำให้เด็กสามารถสร้างความเข้าใจและเชื่อมโยงความหมายของภาษาอังกฤษจากประสบการณ์ที่ได้รับ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมกับวัย

2. ผลการศึกษายังพบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเกิดจากลักษณะของกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการตอบคำถาม การพูดตาม การเล่นบทบาทสมมติ และการเล่าเรื่องจากนิทาน เด็กจึงได้ฝึกการออกเสียงและใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ ทำให้เกิดความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น นอกจากนี้ การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติยังเอื้อต่อการเรียนรู้ตามธรรมชาติของเด็กปฐมวัย ซึ่งเด็กจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อได้ลงมือกระทำและมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ส่งผลให้เด็กสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมตามวัย โดยการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย ผ่านเรื่องราว ตัวละคร และสถานการณ์ที่เชื่อมโยงกับเนื้อหาของนิทาน ทำให้เด็กได้เรียนรู้คำศัพท์ รูปแบบประโยค และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ เด็กจึงสามารถนำภาษาไปใช้ในการตอบคำถาม การสนทนา และการแสดงบทบาทสมมติได้อย่างมั่นใจมากขึ้น ในขณะเดียวกันการเล่านิทานภาษาอังกฤษยังเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกการออกเสียง การใช้คำศัพท์ และการสื่อสารผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งผลให้เด็กเกิดความกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hyland (2007) ที่กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้ภาษาในบริบทจริงและสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Handayani (2024) ที่พบว่าการใช้การเล่านิทานร่วมกับกิจกรรมทางภาษา ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการพูดและการสื่อสารของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการวิจัยด้านความพึงพอใจพบว่า เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมีลักษณะสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ซึ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการฟัง การสังเกต การเล่น และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม เด็กได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านนิทานที่มีเนื้อหาน่าสนใจ มีภาพประกอบ ตัวละคร และเหตุการณ์ที่ช่วยดึงดูดความสนใจ ส่งผลให้เด็กเกิดความสนุกสนานและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ ในขณะเดียวกันกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานยังเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกิจกรรม ทั้งการฟังนิทาน การเรียนรู้คำศัพท์จากบริบท การตอบคำถาม การสนทนา และการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้และกล้าแสดงออกทางภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Isbell et al. (2004) ที่พบว่าการเล่านิทานช่วยกระตุ้นความสนใจ ส่งเสริมจินตนาการ และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับสูง

นอกจากนี้ กิจกรรมมีลักษณะส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านความสนุกสนาน เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างอิสระ ทั้งการฟังนิทาน การเคลื่อนไหวประกอบเรื่องราว การเล่นบทบาทสมมติ และการโต้ตอบร่วมกับครูและเพื่อน ทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้มีความผ่อนคลายและเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย เด็กจึงเกิดความสุขในการเรียนรู้และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวถือเป็นองค์ประกอบ

สำคัญที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางภาษาในระยะยาว จากผลการวิจัยดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านนิทานภาษาอังกฤษเป็นแนวทางที่สามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และส่งเสริมบรรยากาศเชิงบวกในชั้นเรียน ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับปฐมวัยได้อย่างเหมาะสมต่อไป

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยโดยใช้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านนิทานภาษาอังกฤษ ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในรูปแบบของ STORY MODEL ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นจากแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) แนวคิดการเรียนรู้ผ่านนิทานภาษาอังกฤษ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลการวิจัยที่เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง STORY MODEL ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนที่มีความสัมพันธ์และส่งเสริมกันอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ (1) Prepare & Engage การเตรียมความพร้อมและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (2) Present & Understand การนำเสนอเรื่องราวและสร้างความเข้าใจผ่านนิทานภาษาอังกฤษ (3) Practice & Communicate การฝึกปฏิบัติและใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (4) Reflect & Extend การสะท้อนความคิดและต่อยอดการเรียนรู้ และ (5) Evaluate & Improve การประเมินผลและพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

องค์ความรู้ใหม่ที่ค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ คือ การค้นพบว่ากระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้ง 5 ขั้นตอนสามารถทำงานเชื่อมโยงกันเป็นระบบในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย โดยเริ่มจากการสร้างความพร้อมและแรงจูงใจในการเรียนรู้ การทำความเข้าใจภาษาในบริบทของเรื่องราว การฝึกใช้ภาษาในการสื่อสาร การสะท้อนและขยายความรู้จากประสบการณ์การเรียนรู้ จนนำไปสู่การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า *STORY MODEL* ไม่เพียงส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยเท่านั้น แต่ผู้เรียนยังมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านนิทานภาษาอังกฤษร่วมกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น *STORY MODEL* จึงเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยที่เป็นระบบ ชัดเจน และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับปฐมวัย รวมทั้งประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในบริบทอื่นต่อไปได้ ดังแสดงในภาพที่ 2

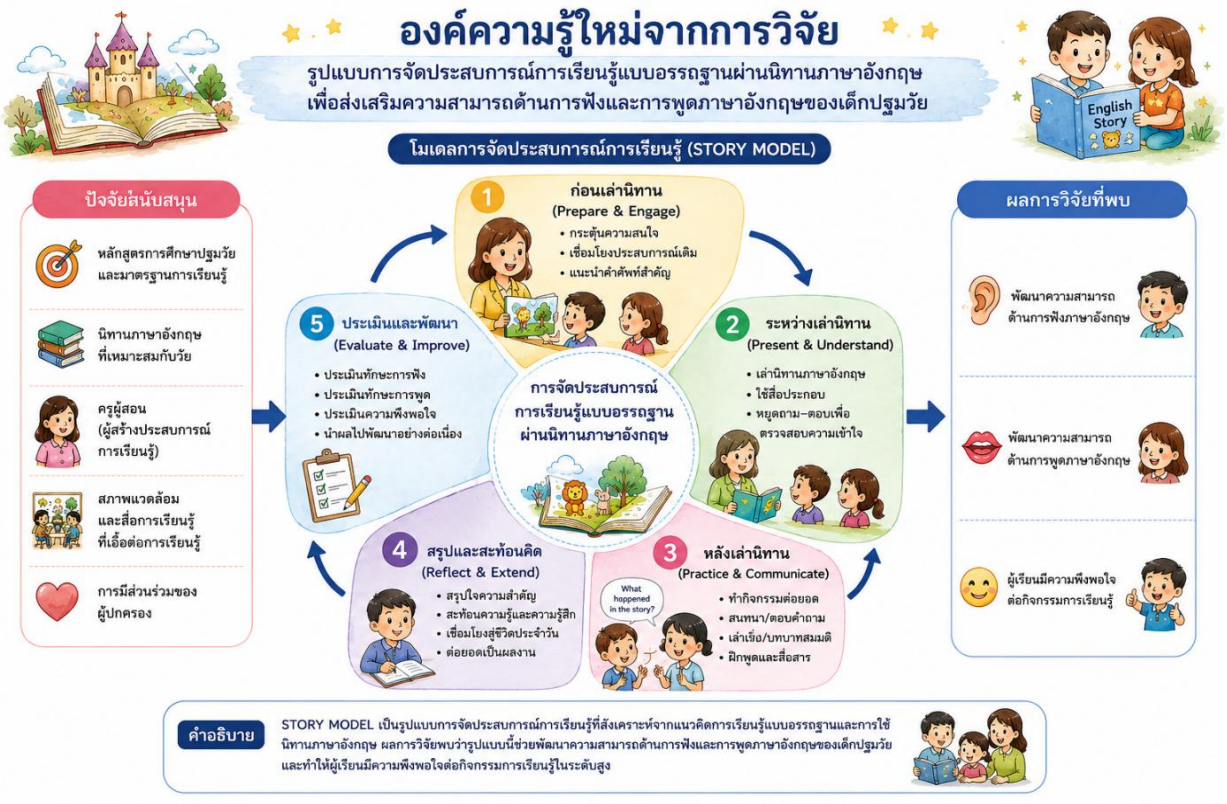

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านนิทานภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย

ที่มา ผู้วิจัยสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านนิทานภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย

หมายเหตุ : ภาพนี้สร้างขึ้นโดยใช้คำสั่ง “องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านนิทานภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย” โดย OpenAI, 14 มิถุนายน 2026, ChatGPT (https://chat.openai.com/)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษสามารถช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเด็กยังมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ สำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนระดับปฐมวัยสามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดของเด็กให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติและเหมาะสมกับวัย

2. การเลือกนิทานสำหรับใช้ในการจัดกิจกรรมควรคำนึงถึงความเหมาะสมด้านภาษาและพัฒนาการของเด็ก โดยควรเป็นเรื่องราวที่มีเนื้อหาใกล้ตัว ใช้คำศัพท์ง่าย มีภาพประกอบ และมีโครงสร้างเรื่องที่ไม่ซับซ้อน เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อหาและสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้อย่างเต็มที่

3. ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เช่น การตอบคำถาม การแสดงบทบาทสมมติ การเล่าเหตุการณ์จากนิทาน และการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อช่วยส่งเสริมความกล้าแสดงออกและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย

4. สถานศึกษาสามารถนำแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรหรือกิจกรรมเสริมประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรูปแบบที่สนุกสนานและเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านการเล่านิทานภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากขึ้น หรือในบริบทของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยและเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการศึกษา

2. ควรมีการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมในระยะยาว เพื่อศึกษาความคงทนของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยหลังจากสิ้นสุดการจัดกิจกรรม

3. ควรศึกษาการใช้สื่อหรือเทคโนโลยีร่วมกับการเล่านิทานภาษาอังกฤษ เช่น นิทานดิจิทัล สื่อมัลติมีเดีย หรือสื่อปฏิสัมพันธ์ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย

4. ควรมีการศึกษาการพัฒนาทักษะด้านอื่นร่วมด้วย เช่น ทักษะการอ่าน การคิดสร้างสรรค์ ความกล้าแสดงออก หรือพัฒนาการด้านสังคมและอารมณ์ เพื่อให้เห็นผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างรอบด้านมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

Handayani, M. S., Siagian, T., Khayati, N., & Hayati, K. N. (2024). The role of storytelling to improve early childhood speaking skills. *Journal of Language, Literature and Teaching, 6*(1), 12–23. https://doi.org/10.35529/jllte.v6i1.12-23

Hyland, K. (2007). Genre pedagogy: Language, literacy and L2 writing instruction. *Journal of Second Language Writing, 16*(3), 148–164. https://doi.org/10.1016/j.jslw.2007.07.005

Isbell, R., Sobol, J., Lindauer, L., & Lowrance, A. (2004). The effects of storytelling and story reading on the oral language complexity and story comprehension of young children. Early Childhood Education Journal, 32(3), 157–163. https://doi.org/10.1023/B:ECEJ.0000048967.94189.a3

Littlewood, W. (2007). *Communicative language teaching: An introduction*. Cambridge University Press.

Ministry of Education. (2017). Basic education core curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008), revised edition B.E. 2560 (A.D. 2017). Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education.

Morrow, L. M. (2005). *Literacy development in the early years: Helping children read and write* (5th ed.). Pearson.

Piaget, J. (1952). *The origins of intelligence in children (M. Cook, Trans.).* International Universities Press.

Wright, A. (2013). *Storytelling with children* (3rd ed.). Oxford University Press.